

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Regularium Priuilegia Quoad usum, & communicationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

postolica, non potest Capitulum, seu Vicarius Sede vacante par. 7. tr. 12. ref. 26. § 27.

REGVLARIVM PRIVILEGIA

In reliquis.

Omnes ferè Regulares exempti sūt sunt, præter aliquos casus à iure expressos, in quibus Episcopus contra eos procedere potest tamquam Sedis Apostolicæ delegatus. An autem exempti sint à legibus synodalibus, dictum est, V. lex, n. 8.

Et possunt eligere conservatorem. A quo defendatur in iniuriis & violentiis. 12 Habent etiam privilegium eligendi sibi conservatorem, qui eos à manifestis iniuriis defendat, iuxta c. fin. de offic. deleg. & quidem per manifestam iniuriam Cruz & alij intelligunt quidquid est contra ius, & infer damnum monasterio, vnde & posse procedere contra debitores Religiosorum ex causa civilis, etiam laicos. Contrarium tenet Fuschus de iust. lib. 2. cap. 23. nu. 5. quia conservator non habet tribunal erectum. Adde quod in Bulla Gregorij exprimitur quod conservator procedere possit, quando Regulares sunt rei, non quando sunt actores. Et licet sacra Congregatio declaraverit, remanere adhuc ei facultatem se ingerendi in manifestis iniuriis Religioni illatis, per manifestas iniurias non videntur intelligi posse retentiones, seu non solutiones debitorum, quæ sunt quid privatum. Certè si animalia Religiosorum in alienis agris pauperum faciant, ad conservatorem pertinet iudicare, non ad iudicem secularem. Ita Rodriguez tom. 1. quest. 65. art. 1. § 4. par. 3. tr. 1. ref. 10. Et idem de debitis civilibus domus Religiosæ, minime verò patricularium; quia hi habent suum Prælatum, cui omnino subditi sunt, & ab aliena iurisdictione penitus exempti. Dum tamen manent intra claustra. Ita Rodriguez art. 13. & Miranda quest. 47. art. 10. tom. 2. apud quos, & Lezanam, ac Laurentium de Peyri-

nis, multa ad conservatorem spectant inuenies.

13 Regulares lectores, concionantes, studentes, Confessarij habeat privilegium, ut sibi commutetur obligatio Horarum à Prælato in certos Psalmos, & Pater noster, ut de lectoribus dictum est V. Lectores n. 3 par. 3. tr. 2. ref. 68. §. Non desinam.

14 Quamvis corpora defunctorum exhumari, & de loco in locum transferri sine licentia Episcopi non possunt, iuxta cap. corpora Sanctorum, de condauera sec. d. 1. l. senec dum, l. nemo humanum, in rasuas C. de relig. & sumpt. fun. quando in mirum tradita sunt sepultura perpetua. Ad tamen possunt Regulares de consensu partium, intra limites propriæ Ecclesiæ, ut ait Villabos tom. 2. tract. 31. diff. 6. num. 4. ex privilegio Leonis X. & si non sunt sepulta in Capella propria, etiam sine consensu partium. par. 3. tract. 2. ref. 120. regularis sexagenarius non tenetur ad ieiunia regulari iuuenis 21. annorum tenetur. parte 9. tract. 6. resolutione 16.

15 Regularis dimittens habitum per mediam horam, nec si in conuentu recitaret in Comædiis non incurrit in excommunicationem par. 9. tr. 7. ref. 5.

Non paret

cularium Religiosorum.

Seu diis des diu decli nare possit onus diuini Officij.

Et superio res trāsfera re possunt endauera humanum, in rasuas Ecclesiæ.

Regularis recitans in monasterio in comædiis non incurrit censuram.

REGVLARIVM PRIVILEGIA

Quoad usum & communicationem.

16 Circa usum, aduerre primò, Generales, & generale Capitulum posse usum privilegiorum limitare, & omnino tollere, etiam in Religionibus non habentibus ad id specialem facultatem Sedis Apostolicæ. Tamburinus de iur. Abbat. tom. 1. disp. 16. quest. 9. n. 2. Excipe, nisi aliquod privilegium in corpore iuris insertum esset, nam eius reuocatio esset statutum contra ius commune, quod ipsi prohibetur, cap. quod super his, de maior. & obed. p. 3. tr. 2. resol. 87 p. 11. tr. 2. ref. 66.

17 Nota secundò, Regulares uti posse suis privilegiis, non obstante quod derogatur

Privilegia Regulariū limitari, & tolli possunt à Generali, & generali Capitulo.

Non tamen non per nō usū.

FFFF

non sicut in usu ex peculiari priuilegio
 Eug. IV. concessio Congregat. S. Iustinae
 Ordinis Benedictinorum. Portell. *verb.*
priuilegium n. 4. Adde, priuilegia Regu-
 larium ex alio priuilegio apud Cruz *lib.*
2. cap. 3. dub. 2. concl. 2. non abrogari per
 contrarium usum, nisi excedat annum
 centesimum. *par. 3. tr. 2. ref. 88.*

*Nece fert si
 iuri canoni-
 co sint con-
 traria. Na
 si non aduer-
 sentur Tri-
 dentino, clau-
 sula apponi-
 solita, nihil
 operatur.*

18 Notat tertiò, quòd quando in pri-
 uilegijs Regularium apponitur clausu-
 la, dummodo sacris Canonibus, & Concilio
 Tridentino non aduersentur, per sacros ca-
 nones intelligi debent canones Tri-
 dentini, nam iis, qui in iure canonico
 continentur, multa priuilegia sunt
 expresse contraria. Quae autem aduer-
 santur Tridentino, iam derogata cen-
 sentur, etiam pro foro conscientiae, ut
 ait Miranda *tom. 1. q. 39. art. 1. concl. un.*
 nam quamuis Pius V. confirmauerit
 Regularibus priuilegia contraria Tri-
 dentino, vnde Enriq. *lib. 7. c. 24. in gloss.*
lit. K. ait, ea etiam hodie pro foro con-
 scientiae practicari posse, attamen Greg.
 XIII. ea iterum reuocauit *p. 11. tr. 2. ref. 6.*
 vnde contrarium dicendum est. Et in
 specie Regulares non possunt ordinari
 ante aetatem. Valq. *in 3. par. 10. 3. disp. 246.*
c. 4. n. 43. contra Sa. v. relig. n. 36 p. 3. tr. 2.
ref. 59.

*Dubium est,
 num certum
 priuilegium
 Pij V. reuo-
 cetur per
 Bullam
 Coena.
 Et aliud
 eiusdem per
 Bullam Greg.
 XIII.*

19 Dubium tamen est, an Priuilegiũ
 Pij V. quòd Regulares absolui possunt à
 suo Praelato ad haeresi occulta, reuoca-
 tum si per Bullam Coena, de quo vide
 V. Absoluere n. 73. Dubium item est, an
 Bulla Pij V. *Et si mendicantium*, in qua Re-
 gularibus amplissima priuilegia con-
 ceduntur, reuocata fuerit per Bullam In-
 tasta Greg. XIII. & Barbosa *de pot. Episc.*
par. 3. alleg. 76 n. 29. affirmat, Peyrin. *verò*
tom. 2. in cons. 7. Pij V. §. 1 n. 2. ait Bullam
 Intasta, nec promulgatam fuisse, ne usu
 receptam. *par. 3. tr. 2. ref. 67.* reuocata
 esse docuit Auctor *in ref. 59. eiusd. tract. vi.*
 retulimus *mox num. 15.* non esse reuoca-
 tam, *in ref. 58.* ut retulimus *n. 7. f.*

Sed *part. 11. tr. 2. ref. 6.* nihil hac de re
 certi de finit, vbi Brunus *de priuileg. Regul. p.*
1. tr. 8. c. 5. prop. 6. multa argumenta pro-
 patte negatiua proponit. *tr. 3. ref. 5.* docet
 ex praxi Romanã Bullam omnino re-

uocata, licet fateatur, non omnia pri-
 uilegia Mendicantium fuisse reuocata
 per Tridentinum, eo ipso, quòd con-
 trarium statuat, sed ea solum, quibus ad-
 ditur clausula, non obstantibus.

20 Ceterum priuilegia Societatis
 Iesu numquam derogata censentur, nisi
 derogatio ipsismet Patribus innotuerit,
 ex priuilegio Gregorij XIII. quò gau-
 det etiam Religio Clericorum Regu-
 larium *par. 3. tr. 2. ref. 63.*

21 Quoad COMMUNICATIO-
 NEM aduerte primò, quòd Regulares
 Mendicantes communicant omnia pri-
 uilegia, etiam Societati concessa cum
 limitatione, ne alia Religiones com-
 muni-cent, ex ampliacione & exten-
 sione eorundem priuilegiorum facta
 per Pontifices successores. Et quamuis
 Gregorius XIII. concesserit Societati,
 ne aliquis eius alumnus aliquo priuile-
 gio potiat, nisi sibi à Praeposito ge-
 nerali communicetur, ait nihilominus
 Coelestinus *tract. 8. cap. 15.* dicta priuile-
 gia ab alijs Religionibus absque tali li-
 mitatione participari, *par. 3. tr. 2. ref. 81.*
& par. 5. tr. 13. ref. 40.

22 Aduerte secundò, priuilegia per-
 petua Altarium circa Indulgentiam pro
 animabus, videri etiam in comuni-
 catione locum habere, quia omnis gra-
 tia Principis priuilegium appellari po-
 test, Bald. *in pral. feud. num. 38.* & in fau-
 orabilibus lata fieri debet iure pretatio.
 Et sic tenet Portell. *v. priuilegij commu-
 nicatio num. 20.* Sed ego contrarium
 geneo cum Merolla *tom. 3. disp. 5. cap. 4.*
Aud. 7. num. 64. tum quia in generali cõ-
 cessione non veniunt ea, quae quis in
 specie non esset verisimiliter concessu-
 rus, *reg. in generali 82 de regul. iur.* tum
 quia per communicationem priuilegio-
 rum non communicantur priuilegia
 exorbitantia, siue quae raro concedun-
 tur, qualia sunt Altaria priuilegiata per-
 petua, ut patet ex usu & stylo Curiae a-
 pud Peyrinum *in declar. priu. 8 Pauli III.*
 Vnde ait Merolla, nec Ecclesias eiusdem
 Ordinis Altaria priuilegiata participa-
 re, quòd de omnibus Indulgentiis do-
 mus particularis, docet Portell. *vbi sup.*
2. 6. p. 6. tr. 7. ref. 9.

*Verum pri-
 uilegia So-
 cietatis, &
 Cler. Regul.
 non derogā-
 tur, nisi ius
 suis Patri-
 bus insinua-
 tur.
 Omnia pri-
 uilegia idē
 Altarium
 communi-
 catur adiu-
 uicam.
 Etia lesui-
 tarum.*

*Exceptio
 priuilegij
 circa Al-
 taria.*

*Quid de Of-
ficiis pro-
priis?* 23 Aduerte tertio. P. Bordonum re-
sol. 20. q. 22. n. 26. docere, inter Religio-
nes communicari etiam priuilegia circa
Officia particularia, non quidem ea,
quæ sunt de Sanctis Ordinibus, sed alia de
fælis communibus. Vnde dicendū esset,
alias Religiones recitare posse Officiū
Corporis Christi, & Immaculatæ Con-
ceptionis in feriis quintis, & Sabbatis,
festo nouem Lectiorum, non impediris,
vt recitant ex priuilegio Fratres Mino-
res, & similia. Sed tu cogita. par. 6. tr. 8.
ref. 14. Per communionem priuilegiorū
concessam Fratribus, possunt alij semel
absoluti a Confessario eiusdem obserua-
tiæ, ab omnibus peccatis, & ab irregula-
ritatibus, excepta mutilatione, & homici-
dio, non autem Iesuitæ. Suarez par. 9.
tr. 8. ref. 5.

*Per comu-
nicationem
possunt ab
solui semel
in casibus re-
seruatis.*

45 quia nimirum non comprehendun-
tur in Tridentino sess. 23. cap. 15. Et ita
tenet Sancius disp. 49. num. 18. quamuis
praxis sit in contrarium par. 3. tract. 2. ref.
30. Item in Confessione explicata tenen-
tur circumstantiam professionis: pecca-
ta enim illorum carnalia, sunt sacrilegia.
Mora lib. 2. cap. 2 §. 23. numero 6. Ibid. §.
Ex his. Et filij ipsorum ex copula forni-
cariæ sunt sacrilegi. Et si ipsi dimittunt
temerariè Crucem, peccant mortaliter,
& contrahunt excommunicationem
Clem. VIII. vnde & esse possunt apostata
ræ, sicut alij Religiosi habitum dimit-
tentes, vt idem Mora ibid. num. 7. Et c. 1.
§. 6. numero 5. Ibidem §. Secundò, & §.
Tertiò.

*Peneturq;
explicare
circumstan-
tia profes-
sionis.
Ipsorū filij
ex fornicatione
sunt sacrilegi.
Et si habi-
tum dimittunt,
incurrunt censuram.*

5 Item non possunt ad aliam Religio-
nem transire absque licentia Magni
Magistri. Mora §. 6. cit. Ibid. §. Quariò.
Qui etiam tenet, dictos Equites totum,
quod ipsis superest de congrua susten-
tatione, teneri in vsusprios expendere,
quia sunt adstricti voto paupertatis, &
redditus Commendarum sunt Ecclesia-
stici. Sed ipse existimo cum Hurtado in
2. 2. disput. 160. sect. 7. §. 19. & 120. expen-
dere posse ad libitum, ac si essent sæcu-
lares: quia paupertatem ipsorum sic in-
terpretata est [Prælati scientibus, &
non contradicentibus] consuetudo: &
redditus Commendarum dantur illis
titulo laico: vnde nec sunt materia si-
monia, vt dicemus V. Simonia, numero nere.
4 Nec obstat morus Pij Quinti reuo-
cans illis facultatem ita de dictis bo-
nis disponendi: nam in primis solum
reuoCAT facultatem ex priuilegio, non
ex consuetudine: deinde non fuit
vsus receptus, nisi apud Commendata-
rios S. Iohannis, & tandem reuocatus
fuit à Gregorio XIII. Sanchez in sum-
tom. lib. 7. cap. 8. num. 30. qui bene addit,
eos institnere posse maioratum, tam de
bonis patrimonialibus, quàm Cōme-
darum par. 2. tr. 15. resolut. 34. Et par. 3.
tract. 3. resolut. 129. Et tr. 14. resolut. 94. Vnde
meretricis, turpem à dictis Equitibus
mercedem obtinentes, cum eis luden-
tes, ad restitutionem minimè tenentur.

*Non possunt
ad aliam Re-
ligionem
transire abs-
que licentia
M. Magi-
stri.
Possunt ta-
men de bo-
nis cōmen-
darum in
quoscunq;
usus dispo-
nere.
Et meretri-
ces eorum
non tenen-
tur restituere
quasi sum.*

RELIGIOSI MILITES.

*Equites, S.
Iohannis, S.
Iacobi, & si
miles sunt
verè Reli-
giosi.* **R**eligiosi milites Equites S. Iohan-
nis (& secundum Ricciū tom. 4. resolut. 177. num. 3. etiam illi, qui portant
signum T. seu mediam crucem albam,
par. 3. tr. 1. resolut. 1.) S. Iacobi, Alcantaræ,
Calatrava, & Montesa, sunt verè Reli-
giosi. emittunt enim promissionem tri-
um votorum in manibus Prælatorum
in Religionibus approbatis à Summo
Pontifice, par. 3. tr. 2. ref. 30. par. 4. tr. 1. ref.
86. par. 1. tr. 4. ref. 13. Et alibi passim. Idem dic
de Equitibus Sancti Gregorij, & Sancti
Lazari, ibid. Et par. 3. tr. 1. ref. 61. Secus de
Equitibus Aurei vellesis, Sancti Mi-
chaëlis, Anunciacionis, Delabanda, a-
liisque aliorum Ordinum absque Sedis
Apostolicæ auctoritate et eorum par.
4. tr. 1. resolutione 36. in fine. Illi ergo om-
nes gaudent priuilegiis fori. (Vide V.
Immunitas Ecclesiastica, numero 23.)
canonis (Vide V. Excommunic. numero
2.) & Gabellarum [Vide V. Gabell. nu-
mero 11.]
2 Consequenter etiam tales Religiosi
confiteri possunt Sacerdoti idoneo, non
approbato ab Episcopo, vt de Regu-
laribus dictum est. V. Prælati; numero

*Gaudentq;
immunitate.*

*Et cōfiteri
possunt sim-
plici Sacer-
doti.*

